

שהשני לא זכה, אף השלישי לא זכה. עד כאן הבריייתא.

ואם איתא כדבריק, שקנין פירות אינו כקנין הגוף, מדוע יחזרו הנכסים ליורשי הראשון? הרי לראשון אין כי אם קנין פירות עד מותו, וכיון שאין אחריו מי שיזכה בגוף או בפירות, ליורשי נותן מיבעי ליה [על הנכסים לחזור ליורשי הנותן] (154)?

אמר ליה ריש לקיש לרבי יוחנן: **כבר תרגמה** [פירש ענין זה] **רב הושעיא בבבלי:** כשאמר "נכסי לך ואחריו ירש פלוני" **שאני.**

כיון שמשמעות הלשון שנותן לו את הגוף והפירות לגמרי, ורק מה שישתייר לאחר מותו יקבל פלוני. (155) ואכן, הראשון יכול למכור גם את הגוף, כמבואר להלן (156).

קנין גוף. נמצא, שהגוף עדיין ברשות הנותן. ולכן אם מת השני בחיי הראשון, ושוב אינו יכול לזכות בפירות, יחזרו הנכסים לנותן.

155. מבואר, שהראשון זוכה בגוף ובפירות מיד, ורק כשימות, יזכה השני במה שישאר. והקשה הקצות החושן (רמא ד' בתוך דבריו שם), באיזה קנין יזכה השני במה שישאר? והרי כעת לא עשה שום קנין בנכסים? ומבאר, שהראשון זוכה בקנינו לשני שיזכה בזמן שיצטרך לזכות.

156. אבל במשנתנו, שאמר "נכסי לך מהיום ולאחר מיתה", לא אמרינן שכונתו לתת לאחר מיתה רק מה שישתייר מנכסיו, ועד מיתה ישיר לעצמו גוף ופירות כדחכא, כיון שאין אומרים כן אלא במקרה שסילק

וכן ישנו חידוש מיוחד בדברי ריש לקיש: **רבי שמעון בן לקיש אמר, אף על גב דבעלמא קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי, הכא אצטריך** לאשמועינן באופן מיוחד, **דמלקא דעתך אמינא, כל לגבי נפשיה אפילו במקום בריה, נפשיה עדיפא ליה,** [כל מקום שמשיר פירות לעצמו, אפילו במקום בנו, כונתו לשיור גמור], ובזה, קנין פירות כקנין הגוף דמי. **קא משמע לן** דאף הכא קנין פירות אינו כקנין הגוף.

איתביה רבי יוחנן לריש לקיש, הלא שנינו בבריייתא: **האומר לחבירו "נכסי לך, ואחריו יירש פלוני נכסים אלו, ואחריו יירש פלוני".**

מת ראשון, קנה שני, מת שני, קנה שלישי.

אבל, אם **מת שני בחיי ראשון,** כשימות הראשון יחזרו הנכסים ליורשי ראשון. כיון שלא זיכה לשלישי אלא מכח השני, וכיון

154. לכאורה קשה, מדוע אם קנין פירות אינו כקנין הגוף, יחזרו הנכסים לנותן, ולא אמרינן שיזכו בהם יורשי השני?

הרי למאן דאמר "קנין פירות לאו כקנין הגוף", אם מכר הבן בחיי האב ומת בחיי האב, קנה הלוקח, ובנידון דידן, יורשי השני הרי הם כלוקח, ומדוע לא יזכו בנכסים?

ומבארים הראשונים: יש לחלק בין המקרה שהובא במשנה, כשאמר האב "נכסי לך מהיום ולאחר מיתה", לנידון דידן, שאמר "נכסי לך, ואחריו לפלוני",

דהתם, הקנה לבנו את הגוף כבר מעכשיו, ולכן, כיון שקנין הפירות שנשאר ביד האב אינו כקנין הגוף, זכה הלוקח בגוף הקרקע, וכשימות האב הרי היא שלו.

אבל בנידון דידן, אין לשני כלום עד שימות הראשון, ואף לראשון אין כי אם קנין פירות ולא